

čila na glavi tako hude opekline, da so ga prepeljali v bolnišnico. V Kungoti je udarilo v skupino cestnih delavcev. Mrtev je obležal 19 letni Ivan Kragl iz Studencev, dočim sta bila en delavec in kmetica omamljena ter so ju prepeljali v mariborsko bolnišnico. Popoldne istega dne se je usula večkrat po Mariboru in okolici ploha. Po enem letu se je zgodilo tokrat prvič, da je prihrumela nad Maribor nevihta iz severozapada, medtem ko je navadno vremenski kot za mesto in okolico jugozapad.

Stražnik Udovič si zlomil nogo pri cestni nesreči. Na kontrolni vožnji z motornim kolesom sta trčila pri Guštanju mariborski nadzornik Samer in stražnik Udovič na nepreglednem ovinku s tovornim avtomobilom. Udovič si je zlomil nogo in motocikel je razbit.

Dva ponesrečila pri obnavljanju gospodarskega poslopja. V Ptujju na Ljutomerski cesti obnavljajo gospodarsko poslopje g. Orniča. Pri tem delu se je porušil star zid 6 m na dolgo. Ruševine so podsule in resno poškodovale zidarja Mihaela Čeha iz Spuhlje in Franca Kolariča iz Zabjeka. Omenjena so prepeljali v ptujsko bolnišnico.

Oče in sin utonila v Muri. Stirje moški iz Zemuna so se pripeljali v Maribor, da bi se pretihotapili čez mejo. Prišli so v Apače. Tam sta dobila oče in sin desko ter skušala na tem splavu preko Mure. Prijela sta se oba za desko in sta plavalta proti sredini reke. Vrtinci so zagrabil oba in sta utonila, ostala dva pa sta opustila nedovoljeno prekoračenje meje.

Konj poškodoval dninarju prsni koš. V Blatu pri Konjicah je padel konj na 50 letnega dninarja Janeza Konca in mu poškodoval levo stran prsnega koša. Dninarja so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Dve ženski ponesrečili pri padcu. Na Gornjskem je skočila kolarjeva hčerka Jožica Virantova med vožnjo tako nesrečno s kolesa, da si je zlomila levo nogo. — 34 letna zasebnica Matilda Trogarjeva iz Gaberja pri Celju je vstopila v Ljubljani v napačen vlak. Ko je uvidela pomoč, je skočila iz vagona, pri tem padla in si zlomila desno nogo. Ponesrečeni ženski se zdravita v celjski bolnišnici.

Oje življenjsko nevarno poškodovalo dninarja. 63 letni dninar Pongrac Bovha iz Zibike pri Šmarju pri Jelšah je hotel zaustaviti na klancu v Podčetrtku težko naloženi voz. Skočil je v nevarnem trenutku z voza, da bi preprečil prevrnitev. Pri tem nevarnem poslu ga je zadelo oje v prsa, mu jih predrla in ga življenjsko nevarno poškodovalo.

Umrl v bolnišnici, ker ga je povozil avtomobil. »Slov. gospodar« je poročal, da je povozil avtomobil v Št. Jurju pri Celju 27 let-

nega posestnikovega sina Ivana Trbovca iz Vrbnega pri Št. Jurju. Povoženi je podlegel prehudim poškodbam v celjski bolnišnici.

Hudo se opekla pri begu iz gorede hiše. Na Breznem pri Humu ob Sotli je začela goriti hiša, ki je bila last zakonskih Alojzija in Bare Prah. Od nesreče presenečena mož in žena sta si komaj rešila golo življenje in še dobila hude opekline. Opečena se zdravita v celjski bolnišnici.

Obstrel radi neprevidnega ravnanja s puško. Stanko Bezgovšek, 19 letni rudar od Sv. Jurja pri Hrastniku, je ogledoval puško. Orožje se je sprožilo in krogla je zadela neprevidneža v levo koleno in levo roko. Obstreljeni se je zatekel v celjsko bolnišnico.

Rudar smrtno ponesrečil v jami. V premogovniku v Trbovljah je zadela smrtna nesreča 35 letnega rudarja Antona Urbajsa. Urbajsa je razbilo glavo pri razstrelitvi premoega.

Resno omamljen od strele. Zadnji petek popoldne je divjalo neurje tudi po kamniškem okraju. 16 letni hlapec Joško Špenko, ki je v službi pri posestniku Drešarju v Vodichah, je nesel ob času nevihte dežnike domačim na polje. Jože se je skrtil pred vedno bolj se stopnjujočo nevihto pri znamenju, katero stoji ob potu. Naenkrat je urezala strela v znamenje in ga raznesla, fanta pa je omamila ter obžgala. Hlapčevo stanje je resno, vendar je upanje na okrevanje z zdravniško pomočjo.

Vol pritisnil pastirja ob plot. Na pašniku pri Krvavčevem vrhu na Dolenjskem je hud vol nevarno pritisnil ob plot 11 letnega pastirja Ivana Skala. Poškodovanega dečka so oddali v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandijo pri Novem mestu.

Krojaškega mojstra zadela smrtna nesreča. Franc Pavec, ugleden krojaški mojster v Gorichah pri Golniku na Gorenjskem, se je odpeljal na kolesu proti Ljubljani. Na cesti pri Jeperci je pripeljal nasproti voz, za njim pa težek tovorni avtomobil. Avtomobil je hotel prehiteti voz in je pri tem podrl kolesarja Pavca, katerega je pognal sunek na njivo. Pri padcu si je zlomil nogo v stegnu, si prebil lobanjo in se še ranil na glavi. Čez eno uro po nesreči so ga prepeljali v ljubljansko bolnišnico, kjer je naslednji dan umrl.

V dveh letih na istem mestu slična velika nesreča. Mariborski inženir Zlatko Najžer je bil zaposlen v Zagrebu. Iz Zagreba se je peljal v avtomobilu v Krapino v tamošnjo tekstilno tovarno, kjer je imel službeni opravke. Ko se je vračal s šoferjem nazaj v Zagreb, ga je zadela pred vhodom v Krapino na nezavarovanem železniškem prelazu smrtna nesreča. Na ovinku, ki zastira progo, šofer ni opazil vlaka. Avtomobil je že bil na polovico

Proti prehladu lahko vzamete 1-2

ASPIRIN tablete

Ni drugega zdravila po imenu „Aspirin“, temveč edino je „Bayer“jev Aspirin.

Opf. reg. pod št. 57692 od 27. XII. 1938.

čez progo, ko je treščila lokomotiva v zadnji del avtomobila in ga še vlekla kakih 150 m daleč s seboj. Inženir je bil na mestu mrtev, ker je sedel zadaj v vozu, njegov šofer je dobil le nekaj prask. Smrtno ponesrečeni je bil sin mariborskega upokojenega davčnega upravitelja g. Matije Najžerja in znan po svoji visoki godbeni naobraženosti. Na istem mestu, na katerem je bil ob življenju komaj 32 letni inženir Najžer, se je v teku dveh let zgodila že tretjič slična nesreča.

Splavarjevo truplo najdeno in pokopano. »Slov. gospodar« je poročal, da je utonil dne 4. maja pri nesreči na Savi v Blanci nad Staro Gradiško 40 letni splavar Matija Remšak iz Šmartna ob Dreti. Remšakovo truplo je našel 16. maja lesni trgovec Franc Jeraj iz Stare Gradiške v grmovju ob desnem bregu Save v Stari Gradiški. Remšaka so 18. maja pokopali v Stari Gradiški v spremstvu njegovih domačinov, splavarjev in tamkajšnjega prebivalstva.

Novi 10 dinarski kovanci in konec starih. Od 31. maja bo začela Narodna banka postopoma spuščati v promet nove 10 dinarske kovance iz niklja. Stari srebrni denar po 10 din

la določena za 24 mož. Opremljena je bila s posteljami, omarami za posodo, mizami, stoli, stojalom za puške, napravo za sušenje obleke, umivalno napravo itd. Tehtala je z opremo vred 6800 kg.

Nov izum. Neki Anglež je britskim patentnim oblastem prijavil izum, ki utegne imeti veliko bodočnost. Gre za cementno mešanico, ki ima lastnost, da se prične v megli, posebno v vlažnem zraku svetiti. Izumitelj meni, da bi bilo mogoče iz te mešanice izdelati ceste in križišča, ki jih ograja megla. Tudi letališča bi lahko uporabljala svetilke, ki se pasove. Njih svetlobnost je baje tako velika, da jih je opaziti še skozi 150 m debelo plast megle. Ta čas novi izum preizkušajo.

Možje so se molče spogledali. Vsi so prebledeli in vzdrhteli.

»Tri talce?« je čez čas vzkliknil Aleksej Andrejev, ki se je prvi zbral.

»Da!« je prikimal Fedor.

Možje so še vedno molčali. Iz njihovih oči je zrlo vprašanje: »Ali bom jaz določen?«

Fedorju je bilo tesno pri srcu, ko je gledal preplazene, blede obraze.

»Tovariši, hitro moramo delati! Puške moramo pometati na kup. Potem bomo šli na pristavo in bomo izbrali tri može, ki se bodo morali žrtvovati za ostale.«

Možje so ubogali. Za vedno so se morali ločiti od pušk, ki so jih tako dolgo skrivali v nadi, da bodo z njimi izvojevali svobodo ukrajinskega naroda. Slovo bo težko, a vendar je bolj pustiti puško, kakor izgubiti življenje v neenaki borbi.

Zlezli so iz jarka. Vsak je še enkrat stisnil in pogledal svojo puško, nato jo je z grenkobo v srcu vrge na kup...

*

Krilovi so se medtem preselili k Andrejevim. Mati in Peter sta le s težavo prehodila pot od doma do pristave. Nataša je korakala med njima in ju podpirala. Po dolgi, počasni hoji so vendar srečno prispeli tja in sedaj so vsi sedeli v veliki sobi. Karina jim je postregla z zajtrkom.

Peter je hotel ostati pokoncu. Visoka vročina ga je varala s tem, da je močnejši. Vedel je, da se možje pripravljajo na bitko. V njem je gorela želja, da bi se jim pridružil in se boril proti rdečim tlačiteljem. Njega ne bi bilo škoda, če bi padel v boju, ker njegovo življenje že itak visi na nitki.

Po njegovem mnenju bi se boj moral že začeti. Kako da še ni padel noben strel? Odgovor je kmalu prišel. Neki vaščan je prinesel sporočilo, da je Fedor šel k rdečim z izjavo, da se vas uda. Vest je vse tri vznemirila, ker so dvomili o tem, da bi rdeči prizanesli Balti. Mati in Nataša sta se tresli za Fedorja. Nista upali, da ga bosta še videli živega. Rdeči ga bodo prijeli in morda takoj ustrelili. Zatekli sta se k zadnjemu sredstvu: molitvi. Goreče sta prosili Boga, naj Fedorja reši iz rok brezbožnežev.

Prošnja je bila uslišana. Čez dobro uro je Fedor stopil v sobo, blede in upadlega obraza. Za njim je prišel tudi oče.

Fedor je šel naravnost k Nataši. Ko je videl njene objokane oči, jo je privil k sebi in ji rekel:

»Nataša, ne jokaj! Saj sem spet pri tebi!«

Njegov glas je drhtel in Nataša je slutila, da bo zvedela za usodne stvari. Žalostno je pogledala Fedorja in vprašala:

»Fedor, kaj se bo zgodilo? Ali nam bodo rdeči prizanesli? Kaj bo s teboj? ...«